

Redactie: Elly Boeschoten, Sjoerd van der Werf, Agnes Dubbeld, Hannie Meskers, Cees Dubbeld en Wil Wigbout.

Cees en ik hebben al vakantie, maar zijn nog een paar dagen op de haven om vooral maar niets te missen van het ONK-Jollen. Om u zo actueel mogelijk te in formeren zit ik nu achter de computer in het clubhuis om een stukje te maken, waardoor uw belangstelling voor de inhoud van dit clubblad wordt gewekt.

Het is een dikke krant, voor een groot deel gevuld met, naar mijn idee, leuke verslagen van zeilbelevissen van onze leden. De redactie is hier uiteraard erg blij mee. Het maakt het werk zoveel makkelijker en leuker als de leden een groot deel van de inhoud bepalen.

Onder het hoofdstuk verre reizen valt het verslag van Driehoek Noordzee Wedstrijd door Rob Dirven. Dichter bij huis een verslag van de Schuttevaerrace door Jos Schalkwijk, bemanningslid en naar ik aanneem familie van schipper Gerard Schalkwijk, die zijn deelname met een eerste plaats beloofd zag. Verder een verslag van het ONK-Schakels, het overvaren van de J22 van Nijkerk naar De Haukes door Astrid en Arjan van den Corput en het varen door een aantal leden in Friesland. Allemaal de moeite waard.

Josephine de Jonge heeft een stukje geschreven over een Optimistisch jaar. Wat helaas niet in dit clubblad staat zijn de belevissen en namen van de geslaagde zeilers van CWO I en II...

Omdat er op 26 augustus a.s. vanaf 10.00 uur 's ochtends een terugkomdag (volgens mij is dat met zijn allen lekker zeilen) is voor de zeilers, besteden we er in ons volgende clubblad extra aandacht aan. Het zou leuk zijn als jullie zelf ook een stukje voor het clubblad maken.

De datum dat dit clubblad bij u op de mat valt in niet zo maar. Het programma voor de Amstelmeer Trophy, gekoppeld aan de Michiel de Ruyter Memorial Trophy op 18 en 19 augustus a.s. staat er in. Ook worden er voor de Optimisten wedstrijden georganiseerd op het Boerenverdriet te Den Helder.

Onze sterreporters Hannie en Cees zijn weer op pad geweest naar een, op onnavolgbare wijze gekozen, slachtoffer voor een interview. Hun bevindingen ook in dit blad.

Vergeet u ook de Palingrace niet op 23 september. Deze wedstrijd is voor zeil- en motorboten. De zeil- en motorboten waren ook vertegenwoordigd in de Pinkstertoertocht. Het is alweer enige tijd geleden, maar voor de deelnemers erg leuk. Vrijdagavond in het clubhuis werden door 10 bootteams 7 reisopties aangedragen. Gezien de weersverwachting (erg slecht) werd besloten niet naar Texel, Den Oever of Medemblik te gaan. Bleef over Akersloot, Den Helder, Schagen en de thuishaven. Na hoofdelijke stemming was de meerderheid voor een reisje naar Schagen en daarna een dagje cultureel op Wieringen. Het was iets anders dan grote lappen zeilen, maar iedereen heeft genoten. De Ark en terrassen in Schagen zijn onveilig gemaakt, op Wieringen werden 2 musea bezocht, een stuk gewandeld (wat door de minder actieven met de auto werd gedaan) en lekker gegeten. Ondanks, of dankzij het weer, zeer geslaagd.

Ik hoop dat weer en wind ons gunstig gezind zijn en de nog komende activiteiten doorgang kunnen vinden.

Agnes Dubbeld-Klinkenberg.

Kopij voor het volgende clubblad inleveren voor 10 september a.s. bij de redactie.

VANUIT DE PREEKSTOEL

Beste watersport vrienden,

Wij zijn inmiddels alweer een flink stuk gevorderd in het watersportseizoen 2007 en er kan geconstateerd worden dat er heel wat fraaie watersportdagen gepasseerd zijn hoewel bij het jeugdzeilen op bepaalde momenten het windje net even teveel was voor de beginners.

De activiteiten begonnen dit jaar met de werkdag waaraan door ruim 40 leden werd deelgenomen. Dames en heren, namens het bestuur een struisvogelpluim.

De Koninginnerace was een beetje onstuimig en leverde Gerard Schalkwijk en Laura Engel een nat pak op doordat zij omsloegen met hun boot.

Dat was voor het comité ook weer een eye-opener m.b.t. de rescue vaardigheid van onze medewerkers en de beschikbare spullen.

De afgelopen weken hebben ook in het teken gestaan van besprekingen met de Klasse organisaties waarvoor wij als WVA de Nederlandse kampioenschappen gaan organiseren.

Om nog even in de zeilwedstrijdsport te blijven; ik kan alle leden met een kajuitzeiljacht nu al aangeven dat wij medewerking gaan geven aan de organisatie van het Michiel de Ruyter evenement, dat in het weekeinde van 18 en 19 augustus a.s. wordt gehouden in Den Helder. De Amstelmeer Trophy wedstrijden worden hiervoor gesplitst. Optimisten zeilen dan een wedstrijd in het Boerenverdriet en de kajuitzeiljachten zeilen op de rede van Den Helder een drietal wedstrijden om de Michiel de Ruyter Trophy.

De derde wedstrijd is op zondagmorgen en vervolgens een parade of sail ter begeleiding van de grotere zeilschepen die deel nemen aan de "Race to Sail naar Vlissingen". De WVA participeert in de organisatie en wedstrijdleiding, de KMJC verleent gastvrijheid aan de deelnemers.

Aan de Haakswadden wedstrijden op 2 en 3 juni deden 3 jachten van de WVA mee en dat was 75 % van de uit deze regio afkomstige deelnemers en dat geeft toch wel te denken.

Dat er dit seizoen een goede wedstrijdwind door de vereniging waait is te merken aan de deelname aan de dinsdagavondcompetitie want regelmatig zijn er meer dan 30 jachten aan de start en is het na afloop een gezellige drukte in de kantine waar de winnaar rondwaart met overheerlijke worst.

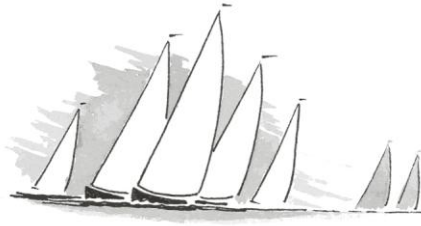
De Open clubkampioenschappen hebben ons voor 2007 in de Kajuit klasse Wico Stam , in de Randmeer klasse Peter Engel en in de Open klasse Jan Bethbeder als clubkampioenen opgeleverd. Van harte gefeliciteerd en dat geldt natuurlijk ook voor hun bemanning.

Op 8 mei is de Algemene ledenvergadering van het Kon.Watersport Verbond akkoord gegaan met de nieuwe opzet conform de adviezen van de stuurgroepen en deze zullen met de Algemene ledenvergadering van 24 november worden geëffectueerd.

Als dit nummer verschijnt hebben we onze gasten met een gebrek een tweetal dagen laten genieten van iets dat voor ons zo normaal is; zijn er een aantal trotse jeugdleden voorzien van een keurig zeildiploma en hebben we als vereniging aan "Schakels", "Toppers" en "O-jollen" de gelegenheid gegeven elkaar op een sportieve wijze te bekampen om de titel "Nederlands kampioen". Er valt nu even een periode van relatieve rust over ons heen waarbij iedereen in z'n eigen bootje gaat genieten op het water.

Behouden vaart.

Theo Souren
Voorzitter

Zeilwedstrijden

Amstelmeer Trophy Wedstrijden en Michiel de Ruyter Memorial Trophy op 18 en 19 augustus 2007 voor open boten op het Amstelmeer

De Watersport Vereniging Amstelmeer heeft het genoegen u uit te nodigen tot het houden van de Amstelmeer Trophy Wedstrijden en, in het kader van het herdenkingsjaar van Michiel de Ruyter, de "Michiel de Ruyter Memorial Trophy", te verzeilen van 18 tot en met 19 augustus 2007 op het Amstelmeer.

De organiserende autoriteit bestaat uit de volgende verenigingen:

- het Watersportverbond
- de Watersport Vereniging Amstelmeer (WVA)

1 De reglementen

Op de wedstrijdserie zijn van toepassing de Standaard Wedstrijdbepalingen (SWB), zoals vermeld als Watersportverbond bepaling in Appendix S van de Regels voor Wedstrijdzeilen (behalve wanneer deze door de Lokale Wedstrijdbepalingen worden gewijzigd) en de Lokale Wedstrijdbepalingen inclusief de daarbij horende bijlagen.

2 Deelnamerecht en Inschrijving

Deelname is mogelijk voor Open zeilboten.

De gezeilde tijd in de Open klasse wordt berekend d.m.v. SW (met WVA aanpassing).

Bij deelname van minimaal 3 boten van dezelfde klasse wordt deze als aparte eenheidsklasse gescoord.

Inschrijven dient te geschieden door invullen van het [aanmeldingsformulier](#) op de website van de WV Amstelmeer (www.wvamstelmeer.nl) of door gebruikmaking van de aanmeldingsmogelijkheden zoals omschreven in het clubblad van de WV Amstelmeer.

Inschrijfgeld:Leden WV Amstelmeer en Marine Watersport Vereniging:

	1 mans	met bemanning
Voor-inschrijving	€ 7,50	€ 10,00
Weekend inschrijving	€ 10,00	€ 12,50

Deelnemers die géén lid zijn van WV Amstelmeer of Marine Watersport Vereniging betalen € 5,- extra inschrijfgeld. Voor dit bedrag kan gebruik gemaakt worden van benodigde havenfaciliteiten (slipway, kraan, etc.)

De vóórinschrijving sluit op donderdag 16 augustus 2006 om 23:00 uur.

3. Wedstrijdbepalingen

De voor het evenement geldende Lokale Wedstrijd Bepalingen (LWB) worden uitgereikt in het wedstrijdcentrum van de WVA (gevestigd: De Haukes 2;

1778KD Westerland) bij registratie op vrijdag 17 augustus 2007 van 19.00 - 22.00 uur en op zaterdag 18 augustus 2007 van 09.00 - 10.00 uur.
De normale openingstijden van het wedstrijdcentrum zijn dagelijks van 09.00 - 19.00 uur.

4. Programma van de Wedstrijden

De wedstrijden zijn als volgt geprogrammeerd:

Datum	1 ^e start	2 ^e start	3 ^e start
Zaterdag 18 augustus	11.00 uur	14.00 uur	z.s.m.
Zondag 19 augustus	10.00 uur	13.00 uur	z.s.m.

Op de laatste wedstrijddag zal er na 15.30 uur geen waarschuwingssein meer gegeven worden.

Meer details betreffende het startrooster staan in de Lokale Wedstrijdbepalingen.

5. De baan

De wedstrijden zullen worden gezeild op vaste WVA banen. Er wordt naar gestreefd iedere wedstrijd na ca. 1¼ uur te beëindigen.

6. Scoren

Het Lage Punten Scoresysteem, regel A4 RvW, is van toepassing. Er zijn 6 wedstrijden geprogrammeerd, waarvan 3 wedstrijden moeten worden voltooid om de serie geldig te maken. Dit wijzigt regel 17.2 SWB.

7. Prijzen

Voor iedere klasse worden prijzen ter beschikking gesteld en wel als volgt:

bij 1 tot en met 3 inschrijvers: 1 prijs.
bij 4 tot en met 6 inschrijvers: 2 prijzen.
vanaf 7 inschrijvers: 3 prijzen.

De overall winnaar (op SW) ontvangt de Michiel de Ruyter Memorial Trophy.

8. Kraan en trailerhelling

De WV Amstelveen heeft de beschikking over een eigen kraan en slipway. De kraan wordt vanaf 19.00 uur de dag voorafgaande aan het evenement en op de eerste dag van het evenement bediend.

9. Informatie

Voor nadere informatie kunt U contact opnemen met:

Wedstrijdsecretaris WVA, telefoon 06-24863089
E-mail: wedstrijden@wvamstelveen.nl

PROGRAMMA voor deelnemers aan de zeilwedstrijden op de rede van Den Helder op 18 en 19 augustus 2007

Vrijdag 17 augustus

Vanaf dit tijdstip zijn deelnemende jachten zonder betaling welkom in de jachthaven van de KMJC.

- 18.00 – 19.30 Wedstrijdbureau geopend voor inschrijven en/of afhalen
Wedstrijdbepalingen (in de hal van de Marine Club)
- 19.30 – 22.00 Internationaal Shanty festival in de “Bazaar”oude Rijkswerf
Willemsoord.

Zaterdag 18 augustus

- 07.30 – 09.00 Wedstrijdbureau geopend
- 09.30 Start 1^e wedstrijd ter hoogte van de Boei T3
- 12.30 Start 2^e wedstrijd idem
- 15.30 Start 3^e wedstrijd idem
- 18.00 Einde wedstrijddag
- 19.00 Prijsuitreiking in het Schipperscafe ORW Willemsoord
en briefing voor de Parade of Sail (PoS)
- 19.30 – 22.00 Internationaal Shanty festival in de “Bazaar”

Zondag 19 augustus

- 09.00 Deelnemers aan de R2S ontmeren van de Flaneerkade en worden in 2 groepen
geschut in de koopvaarderschutsluis
- 11.30 PoS deelnemers opformeren op de rede van Texel en varen op een zuidelijke
Koers naar de Helder wal.
- 12.00 De Parade of Sail vindt plaats vanaf de T3 naar de T1.
Niet deelnemers aan de Race2Sail worden verzocht zich in groepen tussen de
grote schepen te positioneren
Bij het passeren van de Burgermeester van Den Helder die vloot in “Schouw”
neemt, strijken de deelnemers de fok of rollen deze weg als ‘saluut’
Hierna vervolgt men de PoS tot de T1.
NB. Gebruik eventueel de motor om positie te houden.
- 14.00 Start van de Race2Sail
De startlijn is de NZ- lijn over de startcaravan van Den Helder naar Texel
Vaartuigen die niet deelnemen aan de Race2Sail worden verzocht ruim ooste-
lijk van deze lijn te blijven en vrij te blijven van de startende schepen.
Onmiddellijk na de start mogen de schepen gevolgd worden op hun koers naar
Zee

NB

Aanwijzingen van overheid en comité moeten strikt worden opgevolgd

Op Kanaal 68 is het wedstrijdcomité bereikbaar

Op kanaal 62 (Traffic center Den Helder) moet worden uitgeluisterd

Ook worden deze dagen enkele wedstrijden georganiseerd voor de Optimisten. Er zullen zeilers van diverse verenigingen aan deelnemen. De wedstrijden worden gehouden in het Boerenverdriet, zoals u weet is dat het water tussen de Oude Rijkswerf en de flaneerkade.

Aanvullende info over de wedstrijden op deze bladzijde komen zo snel mogelijk op de WVA-site.

Uitslagen Clubkampioenschappen 2007 (9 & 10 juni)

Uitslag Kajuitklasse (SW factor)

No	Type	Naam	Bemanning	Punten	1	2	3
1	Compromis 909	Wico Stam	Rob Verhoef / Leo Bijlsma	4,0	1	1	2
2	Waarschip710	Ruud Bekema	Hannie Meskers	6,0	2	3	1
3	Jupiter	A.de Zwart	Frank van Silfhout / Piet Lont	8,0	3	2	3

Uitslag Randmeer

No	Zeilno	Naam	Bemanning	Punten	1	2	3
1	188	Peter Engel	Carolien Engel	3,0	1	1	1
2	238	Rick Meskers	Sjaak Meskers	7,0	2	2	3
3	510	Theo Souren	Tames Bot	9,0	3	4	2
4	456	Jaap Wognum	Marian Eeken	11,0	4	3	4

Uitslag Open klasse (SW factor)

No	Type	Naam	Bemanning	Punten	1	2	3
1	Olympiajol	Jan Bethbeder		5,0	3	1	1
2	Vrijheid	Hans Zijm	Sil Zijm	7,0	1	3	3
3	Sailhorse	Jan Meilink	Marije Engel	12,0	6	4	2
4	Vrijheid	Ton Roelofsen	Koen Dijkstra	14,0	4	2	dnc
5	Varuna 501	Bram Keppel	Anneke	16,0	2	6	dns
6	Centaur	Jos Halsema	Cees van Silfhout	16,0	7	5	4
7	Vitessa 580	Peter Glim	Dennis Steverink	20,0	5	7	dnc

Uitslagen Klassen Kampioenschap Top

No	Zeilno	Stuurman	Bemanning	Bootnaam	Punten
1	361	Hans Kamminga	Jan Pieter Lingbeek	Alfaer	5,0
2	352	Peter Verschoor	Siep v.d. Land	Gossi	13,0
3	366	Guus van der Bles	Roel van der Bles	Blesein	14,0
4	95	Sybesma	Doldersum	Vermaeck	18,0
5	371	Gerard Schalkwijk	Laura Engel	Promotop	24,0
6	286	Jac de Boer	Neil Skinner	Nixe III	28,0
7	146	Siert Wieringa	Rein van Dijk	Primrose	33,0
8	273	Daan Bakker	Pierre Stoop	Joassyl	33,0
9	139	Bob Weitz	Jan Beuving	Cede Maiori	40,0
10	234	Johan Prak	Robert Prak	Non - Stop	53,0

Uitslagen Nederlands Kampioenschap Schakel

No	Zeilno	Stuurman/vrouw	Bemanning	Punten
1	2188	Thijs Kort	Willy Boomsma	9,0
2	2556	Ronald Damen	Miguel Karsters	19,0
3	2596	Robbert Bonnema	Annemiek Abma	37,0
4	2623	Paul Dijkstra	Steven v.d. Zee	39,0
5	2620	Hans Hofstra	Hessel bij de Leij	46,0
6	2420	Joost Hanselaar	Koen Burgers	48,0
7	2528	Bouke Lubach	Maaïke Smit	49,0
8	2289	Ineke Faber	Robbert Evers	60,0
9	2602	Egbert Koning	Douwe Bonnema	62,0
10	2595	Pieter Bonnema	Merel Mooij	73,0

Palingrace 2007

Op zondag 23 september wordt het watersportseizoen van onze vereniging afgesloten met de traditionele Palingrace. De inschrijving staat open voor kajuitjachten, open zeilboten en motorboten en kan gedaan worden via de website www.wvamstelmeer.nl of telefonisch bij de wedstrijdsecretaris, Jan Bethbeder op nummer 06-24863089, maar ook op de dag zelf in het clubhuis tussen 09:30 uur en 10:30 uur. Het inschrijfgeld bedraagt de dagprijs van een pond paling. Voor elke ingeschreven boot is er een pond gerookte paling.

Voor motorboten wordt er een puzzeltocht uitgezet, de zeilboten varen, afhankelijk van de wind, één of twee rondjes rond de vaste wedstrijdboeien.

De start van de Palingrace is om 12.00 uur. Prijsuitreiking, extra ponden paling, gaat via een verloting. De nummers 1, 2 en 3 in elke klasse krijgen extra loten, dus ook meer kans op een extra pond paling. De prijsuitreiking is zo spoedig mogelijk na afloop van de wedstrijd.

NK Schakel op het Amstelmeer 30 juni - 2 juli 2007

Op het Amstelmeer werden het NK-Schakel gehouden en ook het Klasse Kampioenschap van de Top-klasse.

Op vrijdag 29 juni kwamen we aan bij het Amstelmeer. Het was een vrij regenachtige dag en het waaide redelijk hard.

Het werd tijd om de tent op te zetten, wat nog niet meeviel met die harde wind. Maar met wat hulp van Maaike en Pauline stond ie binnen 5 minuten. Vlak daarna gingen we met z'n allen bij de familie Bonnema thuis eten in Hippolytushoef, waar we tot een uur of 9 hebben gezeten wat erg gezellig was. 's Avonds weer aangekomen bij het Amstelmeer, zijn we met z'n allen naar het clubhuis van de vereniging en hebben daar wat gedronken en een paar potjes gekaart. Daarna naar het tentenkamp gegaan en gaan slapen.

Zaterdag 30 juni

Omstreeks een uur of 9 was iedereen uit zijn tent om zijn of haar boot zeilklaar te maken. Als ik me goed herinner stond er een lekker windje, dus ik had er wel zin in! Om 11 uur ging de eerste wedstrijd van start. Na de eerste wedstrijd was er een pauze van ongeveer een uur. Dus in die tijd had je even om wat te eten. om 2 uur werd de 2e wedstrijd gevaren en de 3e wedstrijd kwam er meteen achteraan.

Uitslagen volgen.

Na de wedstrijden had iedereen wel zin in wat eten, en er was dan ook een barbecue georganiseerd, waar voor heerlijk eten was gezorgd. Het was €10,- pp en dan kon je onbepert eten. Het was heerlijk. Wat we die avond gedaan hebben weet ik niet precies meer maar volgens mij hebben we weer in het clubhuis gezeten en gezellig gedaan.

Zondag 1 juli

De eerste start was al om 10 uur, dus we moesten er vroeg uit. Na van af 8 tot 9:20 uur op het "snooze knopje" te hebben gedrukt werd het wel tijd om op te staan en vlug de zeilkleren aan, de boot in het water te gooien en om te zeilen. De dag begon met een matig maar zeilbaar windje en er werd gewoon gestart. Ongeveer halverwege de eerste wedstrijd begon het heel hard te regenen, je kon bijna de andere kant van het veld niet meer zien. Maar met een droogpak aan is het niet een ramp.

Bij de 2e wedstrijd begon het lekker stevig te waaien en werd het zeilen (vond ik) ook wat leuker. Om een uur of half 2 hadden we een pauze, maar die pauze bleek maar een half uur te zijn, dus dat we eigenlijk meteen weer aan de bak moesten zonder wat te kunnen eten. Maar even later kwam het verlossende bericht dat er een half uur later gestart werd. Dus kon je nog even wat eten. Bij 3e wedstrijd waaide het nog een tikkeltje harder dan de 2e en hield je hem soms nauwelijks, maar het was wel vet cool!

's Avonds zijn we met een groep naar Callantsoog gereden om de zonsondergang te zien, maar daar waren we helaas net wat te laat voor. Na even pootjebaaie zijn een paar een strandwandeling gaan maken en hebben wij met een groepje op een terras daar gezeten en wat gedronken. Na ongeveer een uur zijn we weer terug gegaan en zijn we naar de tent gegaan.

Maandag 2 juli (laatste dag NK)

Ook deze eerste start was om 10 uur en de 2e en laatste start was er meteen achteraan. Het was prachtig zeilweer met lekker harde wind. Dus weer een paar mooie wedstrijden. Na de 2 wedstrijden zijn ik en Reinout nog even op het water gebleven, omdat ik weer even trapeze wilde staan:p. toen we terug in de haven waren hebben we afgetuigd, de boot uit het water gehaald en de mast er af gehaald. Om een uur of 2 was de prijsuitreiking. Na die te hebben bezocht hebben we de tent afgebroken en alle spullen vertrekklare gemaakt. En om een uur of 3 weer naar Friesland gereden.

Als je het mij vraagt was dit een zeer geslaagd NK, net zoals alle andere NK's die ik heb meegemaakt. Op de wedstrijdleiding en het comité was niks op aan te merken, alles was goed verzorgd en we hebben een hoop lol gehad. Op naar het volgende NK!

De groeten,

Willem Pieter Kuipers (schakel 2583)

Sloepzeilen 2007

Tsjonge, jonge, ik stond weer voor een dilemma voor het weekend van 16 en 17 juni. Omdat ik niks wil missen, moest ik kiezen tussen twee leuke dingen.... Poeh, dat viel weer niet mee! Ga ik mee sloepzeilen of naar Ter land, ter zee en in de lucht....in Den Oever? Uiteindelijk toch gekozen voor het leukste...., Sloepzeilen met de meiden. (ik was tenslotte ook al door Cor ingedeeld)

Vrijdagavond hadden de andere meiden al even geoefend, dus dat zat al goed. Helaas had ik nog avondvierdagse, dus voor mij begon het zaterdagmorgen. Om 08.00 uur met z'n allen een bakkie in de kantine. Onze schipper Cor gaf ons nog even de laatste aanwijzingen, dus we waren er helemaal klaar voor. De lucht zag bijna zwart, dus we vroegen ons af, of we dit echt wel leuk vonden. In een wolkbreuk de haven uitgevaren, op naar de start. Met een bak meer wind dan vorig jaar, ook een stuk spectaculairder natuurlijk!

Met de startklok van Hans ging het super. We hadden een berestart en het was inmiddels ook droog. Fiona en ik aan de fok. Karin en Hannie aan het midzeil en Tinie aan het grootzeil.

Schipper Cor was ook weer opperbest aan de helmstok. And last but not least Anja als bootsvrouw, die af en toe echt als een vliegende keep door de boot vloog!

We hadden een supergoeie race en eindigden als tweede. Geen slechte score voor de eerste keer, zeker omdat "onze" mannen van de WVA als 4^e eindigden. Dat voelt goed natuurlijk, wij bikkels! In de kantine stond weer een heerlijke lunch klaar met een lekker kroketje van Virginia. Buikjes vol en op naar de volgende race. Met hier en daar een flinke bui, ook deze race redelijk goed doorstaan. Het finish-schip heeft echter alleen onze lege sloep zien finishen. Cor heeft met één vinger de helmstok bestuurd en wij zaten allemaal onderin de boot. Wat hadden we een lol! De marine mannen snaptten onze humor helaas niet helemaal. Voor de eerste dag, dus 2e in het klassement en zeer tevreden allemaal.

Op zondag deed Tinie niet meer mee. Yvonne en Marian zaten nu aan het grootzeil, dus we hadden een extra bootsvrouw Karin. Omdat we al een dag "geoefend" hadden, liep het nu nog gesmeerder. Bij de start liep het jammergenoeg niet helemaal lekker. We hadden met z'n allen ff een sloepje over het hoofd gezien... maar konden het net corrigeren. Daardoor veel tijd verloren, maar met een kruisrak veel goed gemaakt. Ook deze race werden we 3^e! (we hebben patent op die plek!) "Onze" mannen stonden nog steeds achter ons in het klassement, dus het ging nog steeds goed. Deze keer had Agnes een lekker soepje, dus we waren weer lekker opgewarmd voor de middagrace. "Onze" mannen hadden deze keer een wereldstart en waren niet meer in te halen. De bovenboei konden we net voor Ruud van Leerdam ronden met een super manoeuvre. We

stonden 2^e!..... maar helaas niet voor lang. Oploeven, oploeven, oploeven.... We konden het spel van Ruud niet winnen en hij kon ons net voor de volgende boei pakken. Jammer.... In het klassement stonden we qua punten gelijk met de mannen, alleen de 1^e plek van hun laatste race woog zwaarder. Uiteindelijk hebben de sloepen van de WVA weer goed gepresteerd. De mannen 2^e en wij 3^e! Mannen, van harte gefeliciteerd, namens ons allemaal! Volgend jaar doen we weer mee, maar dan iets beter!
Groetjes Sylvia Boersen

*De werkdag weer goed bezocht werd
Dat hierdoor de klussen in recordtijd
gedaan waren*

*We 's avonds heerlijk gegeten hebben
De Koninginnerace matig bezocht werd
Jan en Bram hiervoor flink hebben
getraind*

*Je noooooit op je zeilen moet gaan staan
Je hierop lelijk kan uitglijden*

*Je zelfs overboord kan vallen, hè Bram?
Een klap van de giek veel pijn kan doen
Je altijd een reddingsvest moet dragen*

*Karin en Sjaak de kranten goed weten te vinden
Er vaak redactionele stukjes (met foto) in de krant staan
Cor en Elly een andere hobby hebben ontdekt*

*Wil en Willy ze daar mee hebben geholpen
Jarig en Elly inmiddels de vuurdoop hebben gehad
Ze daarna nodig op vakantie moesten (maar op tijd weer terug zijn)
Wij een " Schuttevaerkampioen 2007" in ons midden hebben*

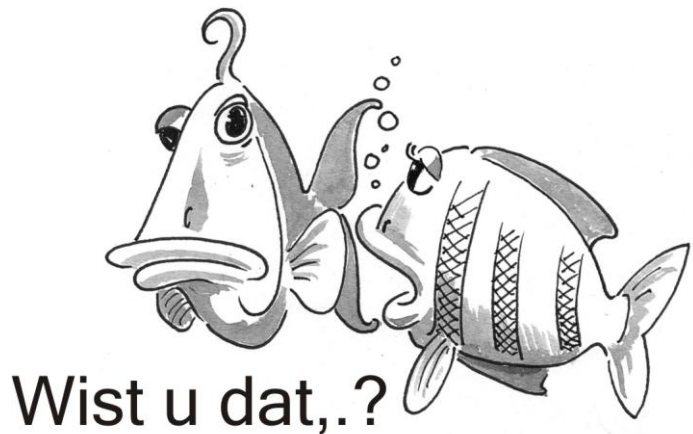
*Je hierover alles in het blad Zeilen kunt lezen
Er weer mooie zeilverhalen in de krant staan
De redactie nu echt motorbootverhalen verwacht*

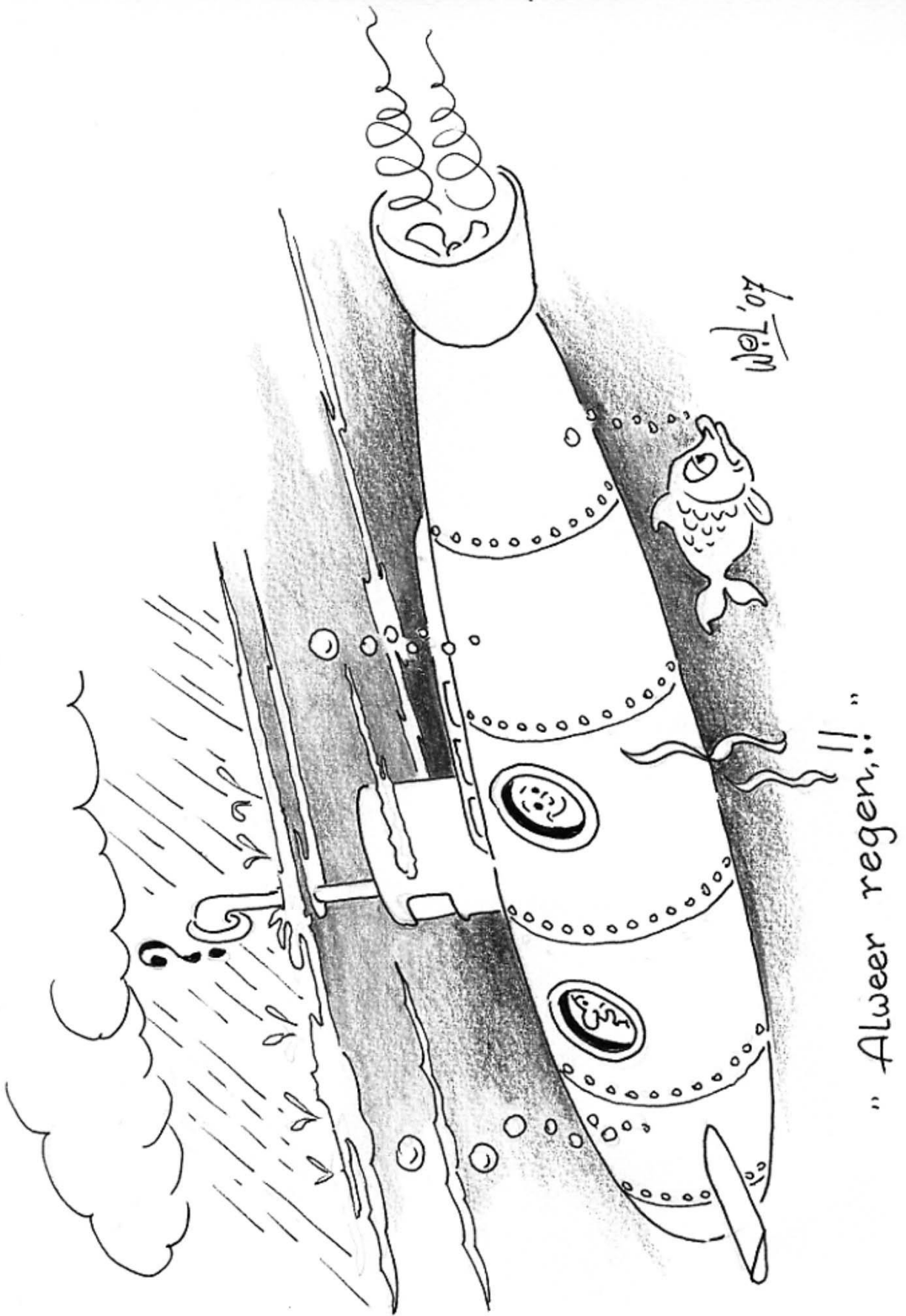
*Het Schakel-evenement uitstekend geslaagd is
Ook het O-jol-evenement weer achter de rug is
Onze website nog meer bezocht mag (kan) worden*

*De zomer nog heel lang gaat duren
Het op zaterdagavond uitstekend visweer is
Wij elkaar snel weer op de haven zien*

*Stef v.d. Berg en Dick van Diepen zeilles hebben van Dave de Groot
Zij de Ronde van Texel hebben gezeild
Wij niet weten of hij ze nog oets kan leren*

*Er met de ONK's op de haven veel vrijwilligers in touw zijn geweest
De vereniging hier heel blij mee is
Dit zonder hen beslist niet kan..*

" Alweer regen,!! "

ORKNEY GRIJS

Alle schakeringen grijs is het enige wat men herkenbaar aan verf en bouwstoffen benut op de Orkneys. Dit alles in een kaal landschap waar op een enkele struik en incidenteel een boom na in een achtertuin, slechts gras en mos groeit. Troosteloos mede gezien de fantastische zomertemperatuur van ca. 10 graden met een straffe noordenwind zodat de gevoelstemperatuur aanvoelt als een slechte dag in februari in Nederland. Een en ander zou gecompenseerd kunnen worden door de aanblik van enig vrouwelijk schoon, maar ook het visuele plaatje van het vrouwelijk geslacht is dusdanig dat men lichtelijk depressief wordt. Het enige dat een depressie voorkomt is het feit dat in deze tijd van het jaar (eind juni) het 24 uur per dag licht is.

Aanleiding voor dit bezoek aan deze eilanden is het zeilen van de Driehoek Noordzee, waar Kees Boersen en ondergetekende aan hebben deelgenomen.

De overtocht vanuit Den Helder naar Kirkwall op de Orkneys, een stukje dat drie en halve dag in beslag nam, hebben wij gezeild onder lichte omstandigheden (windkracht 3 à 5) met complete windstiltes in de nachtelijke uren. Om toch binnen het geplande tijdsplan te blijven was er de ongeschreven regel dat indien de snelheid over de grond kleiner werd als 3,5 à 4 knopen de motor wordt bijzet. Daar niet bekend was wat het consumptie gedrag was van de diesel en volstrekt onduidelijk was hoeveel diesel uren wij voor de kiezen zouden krijgen werd de diesel slechts op 1400 toeren bijgezet indien dit nodig was. Gezien het voorgaande probleem hebben wij besloten de kachel niet op te starten hetgeen resulteerde in het feit dat wij met wintermutsen op en een grote hoeveelheid lagen kleding zowel buiten als in de kajuit het stuk vanaf de hoogte Aberdeen hebben gevaren.

Dolfijnen.

Op een of ander manier hebben deze zoogdieren kennelijk een hekel aan Kees.

Terwijl ik er af en toe flauw van werd dat deze beesten meerdere uren met de boot meezwommen heeft Kees geen enkele dolfijn mogen aanschouwen. Toeval? wie zal het zeggen. Ook de duif die fervente pogingen deed te landen op de boot midden op de Doggersbank vonden plaats terwijl Kees op één oor lag.

Navtexberichten en training.

De weerberichten die via de navtex binnen kwamen (station Cullercoast) waren aangaande het "zicht" zeer constant. Zicht: goed, matig, slecht of mist geldende voor zowel de Doggersbank, Forties, Viking alsmede Fair. Al met al "men weet het zelf niet".

Regelmatig hadden wij slecht zicht c.q. mist, wat voor ons de mogelijkheid bood ons te bewaken in het blind te varen op de AIS en de Radar.

De aanloop Kirkwall.

Nadat wij na drie en een halve dag ons eerste waypoint hadden bereikt, begonnen wij aan de acht mijl aanloop naar de haven van Kirkwall.

Dit stukje water waar de Noordzee en de Atlantische oceaan bij elkaar komen is een fenomeen apart. Gedurende de aanloop hebben wij zeker 5 à 6 keer een wisseling van de stroomrichting meegemaakt, die tevens varieerde in snelheden tussen de 1 en 4 knopen en dat alles in ca. 1,5 uur. Zowel Kees als ik snapten er geen barst van wat elke keer weer gebeurde met deze excentrieke stroom patronen.

Nautische activiteiten te Kirkwall

De jachthaven van Kirkwall is splinternieuw met goede voorzieningen aangaande elektrische watervoorziening. Diesel tanken moet men echter doen door middel van het fysiek slepen met canisters. De jachtclub daarin tegen is gevestigd in een van de mooiste gebouwen in de haven en ingericht als een traditionele engelse pub, inclusief het stalen rooster boven de bar dat conform de engelse traditie ook om exact 24.00 uur werd dichtgegooid. Deze gelegenheid is mede gezien de weersomstandigheden dan ook regelmatig door ons bezocht. Tijdens het borreltje toe bij ons aan boord ontstond er een discussie omtrent de tijdzone waarin wij op dat moment leefden. Ik had bij aankomst de tijd gevraagd aan de havenmeester en was in de overtuiging dat het tijdverschil 2 uur was. Achteraf fout, hetgeen mij een fles whisky kostte.

Voor ons vermaak had men gedurende de twee dagen dat wij van dit fantastische eiland mochten genieten meerdere evenementen georganiseerd. Een bezoek aan de whisky stokerij,

een toer met de bus over het eiland , een receptie met de plaatselijk notabelen opgefleurd door een bandje dat lokale muziek speelde en een regatta waarbij wij werden verzocht mee te varen met de lokale zeilers. Dit “woensdagavondronde” in de stromende regen en straffe noorden wind, zeilende in een 20ft jachtje was niet bepaald een succes. Onze gastschipper had de mening dat het niet uitmaakt of men nu bij de boventon of de onderton start en van de overige tactische wedstrijd zeilregels had hij kenbaar ook nog nooit gehoord. Al met al werden wij één na laatste, totaal verkleumd en doorweekt van de regen.

Op naar het mooie Noorwegen

De weersverwachting voor de oversteek naar Noorwegen (Farsund) was gunstig. De voorspelling was dat dit tracé geheel te bezeilen zou zijn met een kleine knik in de schoot en met een windje 4 à 5 incidenteel 6 (geldende voor Fair) uit het noordoosten. Gezien deze weersverwachting besloten wij de genua 1 te verwisselen voor de high aspect. De high aspect was deze winter omgebouwd om het mogelijk te maken deze te varen op de nieuwe rolinstallatie die op de boot was gezet. Nu bleek dat dit niet correct was gebeurd, daar het voorlijk ca. 20 cm te lang was voor de rolinstallatie, dit ondanks de garantie van de zeilmaker dat het zeil was gepast op de nieuwe rolinstallatie. Fijn, fijn, dan maar naar Noorwegen met als enige voorzeil de genua 1.

Eenmaal op open zee bleek de golfslag dusdanig dat het mogelijk was de kachelpijp te voeren zonder dat deze zou vollopen. Lekker zeilen met de kachel aan.

Tegen de avond van de eerste dag schiftte de wind naar het westen (tot aan de aanloop van Farsund) en konden wij zeilen liggende onder de spinaker.

De tweede nacht viel de wind weer weg en werd de motor bijgezet.

Kees vijftig jaar

Kees had de intentie geen ruchtbaarheid te geven aan het feit dat hij zijn vijftigste verjaardag zou vieren op open zee. Om 23.55 uur nam ik de marifoon ter hand, koos 25 watt zendvermogen, en deed de mededeling op kanaal 16 van het heugelijke feit dat voorhanden stond. Het volgende uur was Kees gedwongen achter de kaartentafel te blijven zitten om alle felicitaties in ontvangst te nemen. Ondanks onze uitnodiging om een borrel te komen drinken hebben wij geen gasten mogen ontvangen. Kees heeft vervolgens zijn verjaardag gevierd met één blikje bier en een zak chips.

Telefoonbereik

Ergens midden op de Noordzee werden wij opgeschrikt door het feit dat onze mobiele telefoons opeens berichten ontvingen en dat wij bereik hadden op onze mobiele telefoons.

Dit is een rare gewaarwording. De Noren die in de buurt van onze positie gas en olie winnen hebben op de booreilanden zendmasten geplaatst.

Zeilluigheid

Ongeveer 24 mijl voor de aanloop van Farsund, was de wind dusdanig dat een prachtig spinakerrak ontstond bij een rugwindje van 16 knopen. Gaan wij de spinaker zetten of niet? Ach voor dit kleine stukje (ruim 4 uur varen met 1 knoop stroom tegen) is dit wel veel werk, laten wij maar gewoon de boom erin zetten. Dit was ongeveer de strekking van de discussie omtrent hoe men gaat denken op dergelijke trips, terwijl normaliter voor een rak van één mijl de spinaker al wordt gezet. Overigens was het weer zo prachtig dat wij met ontbloot bovenlijf deze dag hebben vertoefd.

Aanloop Farsund

Het aanlopen van dit fjord is redelijk gecompliceerd mede daar er een behoorlijke stroming staat en alle eilanden op elkaar lijken. Wij kozen voor de variant met het breedste water en het minste aantal rotsen dat zich net onder de waterspiegel bevindt. Zonder problemen voeren wij het fjord in en voor ons kwam Farsund in zicht, een schitterende plaats in een schitterende omgeving. Onze aanlegplaats was aan de passantensteiger direct in het centrum van het dorp en pal voor de supermarkt.

Nautische activiteiten te Farsund

Ook hier was weer het een en ander georganiseerd om ons gedurende de twee à drie dagen dat wij hier zouden vertoeven te vermaken. Er was weer een bustoertje georganiseerd, waarbij de plaatselijke organisatie had bedacht “laten wij de mannen en vrouwen eens de zee en het

strand zien, in plaats van de mooie fjorden”, een galadiner met de plaatselijke notabelen in het gemeentehuis (drank zelf mee te nemen) en een matchrace in mini 12meters, wat in het water viel daar er tussen de 30 en 35 knopen wind stond.

Al met al hebben wij onze tijd verbracht in de plaatselijk kroeg “pakhus” waar wij met een groep hebben deelgenomen aan de dorpsactiviteiten als zijnde een avondje zingen en een kenniskwis waarin ons team “holland 1” als laatste is geëindigd, daar op alle vragen (lokale noorse weetjes) wij deze hebben beantwoord met Johan Cruyff (in Nederland meestal goed voor een of meerdere goede antwoorden).

Farsund- DenHelder

Steigerpraat

Op woensdag ochtend ontstonden er op steiger groepjes zeilers met laptops in de hand aangaande de weersverwachtingen voor de terugreis naar Den Helder. De verwachting zag er niet bijster goed uit. Voor de kust van Noorwegen stond een windje 8 à 9 beaufort uit het noordwesten (de ferries hadden hun diensten gestaakt) en in de Duitse bocht zou men de wind pal op de kop krijgen met 8 beaufort uit het zuidwesten.

Naar aanleiding van deze berichtgeving ontstonden er drie groepen, allen ongeveer van gelijke grootte: de groep die zondag weer terug moest zijn om welke reden dan ook en het weer voor lief namen, de groep die het besluit nam hun verblijf te verlengen met een toertje langs de Noorse kust en een groep die besloot een paar dagen verwaaien voor lief te nemen. Wij waren deelnemer van deze laatste groep, daar ik geen high aspect had en mijn portie klote weer vorig jaar wel heb gehad.

De die hards

In het groepje dat besloot uit te varen bevond zich een paar 28 en 30 footers die absoluut niet waren toegerust om in dergelijke omstandigheden de oversteek te maken. Edoch de heren op deze jachten waren van mening dat als je niet wil zeilen met windkracht 8 en 9 je niet mee moet doen aan de driehoek. Daarin tegen hebben wij de mening “het kan je overkomen, maar zoek het niet op”.

Een van deze jachten riep op de marifoon op toen hij uitvoer “wij varen het fjord uit onder alleen een puntje grootzeil en het gaat lekker” – onze gedachtegang “wacht maar tot je de landtong voorbij bent”- en ja hoor, nog geen tien minuten later op de marifoon “wij redden het niet, wij hebben besloten terug te komen”.

Vijf uur later kregen wij de mededeling dat de reddingsboot was uitgevaren om een in nood verkerend zeiljacht naar de haven terug te slepen. (de volgende morgen om 6 uur werd dit jacht naar binnen gesleept met aanzienlijke schade)

Hoe de rest het is vergaan is nog onbekend, wij zullen dat wel vernemen op de reünie in oktober.

Het beslismoment

De volgende dag werd er druk gewandeld naar het VVV (hier stond een computer die men gratis mocht gebruiken) om de laatste gripfiles te downloaden. Binnen de modellen bestonden vele varianten aangaande de prognoses voor de komende dagen. Het weer zou instabiel blijven voor langere periode, waarbij het cruciale probleem lag in een uitdiepende depressie in het Kanaal, waarvan de meningen uiteenliepen of deze langzaam zou wegtrekken naar het noordoosten of het noordwesten. Al met al een reële kans om zwaar weer (8 beaufort of meer) pal op de kop te krijgen.

Eén of twee dagen verwaaien OK. Gaat het langer duren; wij allen hebben ook nog verplichtingen zoals werk in Nederland etc. Met een groep hebben wij vervolgens de beslissing genomen met het openbaar vervoer naar Nederland af te reizen en de boten in ca. twee weken gedurende een lang weekeinde weer op te halen in Farsund.

Rob Dirven

VERSLAG SCHUTTEVAER 2007

Na het dramatisch verlopen schuttevaerjaar 2006 gingen we dit jaar in de herkansing. Weliswaar met weer een nieuw bemanningslid, want Rutger, die de laatste twee jaar het looponderdeel voor zijn rekening nam, kon dit jaar geen tijd vrijmaken. Binnen de familie was gelukkig een prima alternatief voorhanden. De vriend van nichtje Petra Bleeker is een triatleet en die wilde het wel eens met ons proberen. Verder weet schipper Gerard inmiddels precies hoe zijn nieuwe Greyhound wanneer waar op reageert en heeft hem dus volledig onder controle. Sinds afgelopen winter fiets ik woon/werkverkeer zo'n 150 kilometer per week, in stevig tempo. Vergeleken met de 40 van de jaren daarvoor is dat een behoorlijke basis voor een paar goede tijdritten. Het zou dus best eens een heel leuke schuttevaer kunnen worden, mede vanwege de prima weersvooruitzichten.

Donderdagmorgen om zeven uur precies klonk het startschot. Alle bemanningsleden-op-één-na van elk schip renden twee kilometer naar de oude vissershaven van Stavoren. De schipper die zijn bemanning aan boord heeft kan vertrekken. Wij horen al enkele jaren bij de snelste vertrekkers. Dit jaar waren we als vijfde weg, een beetje matig voor ons doen (45 schepen). Als derde kwamen we aan in Kornwerderzand, waar de wedstrijd wordt geneutraliseerd in verband met de passage van de Afsluitdijk. Aan de andere kant vertrek richting Oudeschild, waar we als tweede aankwamen. Daar moest ik 56 kilometer fietsen. Na honderd minuten vertrokken we als zesde (ik ben nou eenmaal geen topper) richting Vlieland. De ondiepte genaamd Paardenhoek moest worden genomen. Bij eb staat daar nog zestig centimeter water. Anderhalf uur voor die tijd arriveerden we daar, met een schip met een diepgang van 1.95 meter. De Fine Fleur, die op kop lag, liep vast, de andere vier voor ons keerden om en wij (lees: Gerard, die schipper en dus baas is) namen het risico. Allemaal aan de lage kant om het schip zo ondiep mogelijk te houden. Vijf boeien lang met nul centimeter ruimte onder de kiel en we waren er door! En de rest had het nakijken! Een geweldige stunt, al zeggen we het zelf! Zo kwamen we met voorsprong op Vlieland voor de 18 kilometer hardlopen. Eigenlijk had men daar helemaal niet op ons gerekend want de Paardenhoek zou ervoor gezorgd hebben dat er niemand langs kon. Dat wij er wél langs waren was de tamtam kennelijk ontgaan.

Salvador liep zijn drie ronden van zes kilometer in sneltreinvaart (1.15 uur, dat is 4.10 minuut per kilometer!). Wij waren al lang en breed weer onderweg richting Harlingen (stroom mee) voor we de eerste achtervolger tegenkwamen. In Harlingen arriveerden we om kwart voor één 's nachts. Men had een nieuw parcours uitgezet, nu niet langs de dijk richting Kornwerderzand, maar een rondje door het Friese weidelandschap. Smal en bochtig. Gelukkig had ik het parcours verkend dus wist ik in het donker waar ik heen moest. Maar het zicht is toch slecht, ondanks een lamp op je stuur. En je rijdt nou eenmaal niet in boodschappenfiets tempo. Ik raakte dus naast de weg en reed pardoes de sloot in. Met slechts één keus: fiets op de kant, er weer op klimmen en gaan met die banaan. Maar gaandeweg het eerste rondje (ik moest er vier van vijftien kilometer elk) begonnen arm schouder en ribbenkast steeds feller te protesteren. Bij terugkomst op het haventerrein kwam een auto van de plaatselijke organisatie me net tegemoet: men vond al dat ik wel erg lang wegbleef en ging juist op onderzoek uit. Dat ik vertelde dat ik in de sloot was beland, vonden ze wel heel erg. En ze hadden nog wel pijlen op de weg geveerd! Maar die zie je niet in het donker, zei ik. Maar goed, de bemanning werd opgetrommeld en Erik bood meteen aan om te gaan fietsen. Wijsheid was echter dat Erik zijn energie moest bewaren voor het zeilen. Salvador zou gaan. Dus: mijn helm op, mijn schoenen aan, zadel een stuk omlaag en op mijn fiets verder. Voorafgegaan door een auto van de organisatie. Want hij had zich natuurlijk totaal niet voorbereid op een dergelijk avontuur. Salvador maakte de resterende drie ronden vol en ondertussen werd ik door de rest van de bemanning liefdevol van modder en kroos ontdaan.

Ik ben gaan liggen want alles deed me intussen zeer, Salvador was om even over drieën terug. Het laat zich raden hoeveel tijd verloren is gegaan in de eerste ronde, maar een schatting van een halfuur zal aardig in de buurt komen. Dan zouden we samen ongeveer 1.50 uur over die 60 kilometer gedaan hebben. Hij had dus pittig doorgefietst! Vervolgens met – alweer – stroom mee

richting Terschelling waar Salvador nog eens 11,6 kilometer moest rennen. Nou is hij een triatleet. Hij had het weekend voor de Schuttevaerrace nog een halve triatlon gedaan, en moest nu dus niet alleen zijn twee looponderdelen doen, maar ook nog eens 45 kilometer fietsen! Hij had het dan ook wel gehad, toen hij klaar was met zijn laatste onderdeel. Nou was het zaak voor de zeilers om zo snel mogelijk richting Hindeloopen te koersen, waar de finish was. Ik heb er allemaal niet héél veel van meegekregen want alles deed me zeer en ik zou aan dek uitsluitend in de weg lopen, traag als ik was in mijn bewegingen. Ik zat en lag dus binnen en heb begrepen dat we nog wel een paar keer zowat vast zaten, maar dat het toch gelukt is om door een andere smalle ondiepte, de Boontjes, tussen Harlingen en Kornwerder-zand te komen. Bij de Afsluitdijk konden we deze keer zo'n beetje meteen doorvaren. Het laatste traject was een eitje: in ruim een uur naar Hindeloopen.

Zo waren we als eerste binnen, vrijdagmiddag kwart voor twee. Nog even rennen voor Erik (nu wél) naar het afmeldpunt. Nummer twee was daar om tien voor vijf en nummer drie om vijf over negen. Onze actie in de Paardenhoek had ons dus heel wat opgeleverd. Behalve de prijs voor degene die het eerste binnen is, ook de overwinning in het zeilklassement en ook nog eens – ondanks mijn avontuur – de eindoverwinning totaal.

Als je nooit wat probeert gebeurt je niks, maar beleef je ook niks.

Jos Schalkwijk.

Nòg een Optimistisch jaar !

Naast dat de vereniging een haven is en een Centaur heeft liggen voor volwassenen om in te leren zeilen, liggen er een aantal kleine bootjes, Optimisten. In de Optimisten leren wij kinderen zeilen volgens een CWO-programma. CWO (Commissie Watersport Opleidingen) is een samenwerkingsverband tussen de ANWB, het Watersportverbond en de Hiswa. In het voorjaar gaan de Optimistjes het water op. Op vrijdagavond worden de CWO-1 lessen gegeven en op maandag de CWO-2 lessen.

Ook dit jaar was het weer erg leuk om op het water te zitten met de kinderen. Het leukste is afscheid van ze te nemen, wetende dat ze een stapje dichterbij de zeilerswereld zijn. We hebben dit jaar niet altijd het mooiste weer gehad om te zeilen, maar ondanks dat hebben we toch weer een paar prima zeilers door mogen sturen naar de CWO-2 groep. Ik hoop dat de kinderen nog een hele tijd door gaan met het zeilen, want ze kunnen het echt wel en het is natuurlijk een hele leuke sport.

Helaas zal ik hier niet zoveel van meekrijgen, omdat ik volgend jaar naar Amsterdam ga en dus afscheid moet nemen van de vereniging. Van de magere 3 jaar dat ik les heb gegeven heb ik erg genoten en daar wil ik de andere instructeurs, Michiel Lok en Wico Stam en bovenal de kinderen natuurlijk reuze voor bedanken.

Uiteraard kom ik mijn gezicht nog eens laten zien als ik in de buurt ben.

De ervaring leert dat juist kinderen erg snel leren zeilen en ze het vaak ook enorm leuk vinden. Is het niet nu, dan is het een aantal jaren later wel. Zelf ben ik veel te laat begonnen met zeilen voor mijn gevoel, maar ik heb er nu heel veel plezier van. Hopelijk kan ik dit plezier delen met de kinderen die ik les heb gegeven!

Veel zeilplezier en een Optimistisch jaar naar de lessen in 2008.

Groeten, Josephine de Jonge

Met onze J22 van Nijkerk naar De Haukes

“zout water op mijn bril, dat is niet handig”

We kopen onze J22 in Nijkerk en het lijkt ons dan gelijk al leuk om, via het wad, de boot over te varen naar het Amstelmeer. Een J22 is een planerende kajuit- kielboot van bijna 7m. We wachten met varen tot mei om meer kans te hebben op warm weer. We vinden het ook prettig dat onze jongste dochter Renske dan in ieder geval 8 maanden is. Zij moet tenslotte thuis blijven met haar zus en het twee dagen zonder mama en haar borstvoeding doen.

De week van Hemelvaart neem ik vrij in de verwachting dat er dan wel een paar mooie dagen moeten komen. Na een week weerberichten kijken op internet worden het uiteindelijk de vrijdag en zaterdag. De verwachting is zuid / zuidwest vijf à zes met een zonnetje. Dat vindt ik een beetje teveel wind maar de richting is prima en het zonnetje klinkt ook fijn. Zaterdagmiddag kunnen we dan de stroom mee hebben naar Den Helder. Opa en oma worden geïnstrueerd om op Ellis en Renske te passen. De kleding, geleende kaarten en overige spullen worden gepakt voor een weekend “kamperen” op de boot. De “luxe” in een J22 bestaat uit twee bankjes en kussens in de punt. Verder is het een lege boot. Astrid vindt het nog het meest spannend hoe het met Renske zal gaan, voor het eerst een paar dagen zonder mama!

Pas om een uur of één kunnen we weg. Vlak voor vertrek krijgen we nog een voice-mail van mijn vader. Hij heeft op zijn marifoon “kustwachtpost Oudorp” gehoord. Die verwachten voor het IJsselmeer zuidwest zeven dus hij adviseert mij om niet te gaan varen. Daar ben ik niet blij mee. Omdat ik denk op het IJsselmeer onder de hoge wal te kunnen blijven en het zonnetje lekker schijnt besluiten we toch maar te gaan. De zwemvesten doen we maar wel gelijk aan en een rif wordt gezet. Op de randmeren kunnen we een deel aan de wind zeilen en een deel met de motor erbij. Ik heb wat haast en geen zin om te gaan kruisen. De hand moet ik aan de gashendel houden voor de momenten dat, in de vlagen, de schroef van de buitenboordmotor bijna boven water komt. We hebben nu, met alleen het gereefde grootzeil, flink wind. Astrid zit er vrolijk bij in haar nieuwe zeilpak en vangt met veel plezier voor mij het meeste buiswater op.

Later wordt het rustiger en worden we mooi ingehaald door een paar Lemsteraken met grote halfwinders erop. Voor we het markeermeer op gaan luisteren nog een keer naar de radio. Er worden geen stormwaarschuwingen gegeven en de lucht ziet er rustig uit. We varen dus lekker verder. Op het

Markermeer gaat het met ruime- en voor de wind makkelijk naar Enkhuizen. We glijden een paar keer van de golven af, bescheiden maar leuk. Astrid kan binnen haar borstvoeding afkolven en gaat daarna in de punt haar middagslaapje doen. Bij Enkhuizen passeren we het eerste naviduct ter wereld. Het naviduct is eigenlijk gewoon een aquaduct met sluisdeuren. De naam

naviduct is afgeleid uit het Latijn. Navis betekent schepen en ducere betekent leiden. Een naviduct is dus een schepengeleider.

Aangekomen in de binnenhaven van Enkhuizen blijkt het er zonnig en warm. We vinden het enige rijtje “kleine” boten en liggen naast een Etap22. De eigenaar is, alleen zeilend, uit Stavoren gekomen. Zijn haar zit er nog steeds van in de war. We eten op de wal en gaan met kaarslicht vroeg naar bed.

De volgende morgen varen we, in alle stilte, voor acht uur weer de haven uit. We doen een stukje rustig aan om de boot en ons zelf op orde te brengen. Eenmaal op het IJsselmeer zeilen we, aan de wind, richting Den Oever. We komen langs een nieuw eiland “De Kreupel”. Dit natuurgebied is gemaakt met baggerslib en alleen toegankelijk met georganiseerde excursies. Het laatste stuk worden, onder de dijk van de Wieringermeer, de wind en golven minder en kan de fok er bij. Astrid stuurt zodat ik in de vlagen het grootzeil en fok kan laten vieren.

In de sluis van Den Oever varen we een paar grotere boten voorbij en gaan we voor in de sluis liggen. Dat blijkt niet handig want daar wordt ook de sluis snel vol gelaten. We hebben door de sterke stroming moeite om de boot, afgemeerd aan 1 bolder, bij de sluiswand te houden. In de vissershaven gaan we bij een paar jachtjes langszij. Ik vraag naar hun ervaringen en ze blijken net uit Texel te zijn gekomen. De buurman belt voor ons de weerlijn en de verwachting is dat het zuidwest zes blijft. Ze vertellen ons dat er, met de wind tegen tij, flinke golven staan maar dat er wel te varen is. Ze bekijken of we een zelflozende kuip hebben en ze vinden dat het dan dus wel moet gaan! Ik twijfel even. Het alternatief is bijvoorbeeld morgen naar Den Helder te gaan. Maar we hebben tot dusver lekker gevaren en ik ben wel nieuwsgierig hoe de boot het gaat doen. We gaan het dus proberen.

We zeilen aan de wind met alleen het gereefde grootzeil. Astrid kijkt om zich heen en constateert dat we de enige zijn die zo gek zijn om naar Den Helder varen. Het laatste stuk moeten we kruisen. Het vele zoute water op mijn bril en in mijn ogen is niet handig. We klappen soms flink op de golven en Astrid vraagt om de boot wel heel te houden. Ik bedenk dat het eigenlijk goed zou zijn om life-lines te dragen en vraag me af of dit varen, voor een papa en mama, wel zo verstandig is.

Richting Texel zou nu met de wind mee zijn en we bepraten of we daar heen zullen gaan. De boot zeilt echter goed aan de wind en door de stroom mee schieten we lekker op. We varen dus door en Den Helder komt steeds beter in zicht. We worden ingehaald door een Waarschip 1010 en nog iets van die maat. Dat maakt het varen weer gezelliger. Ik wil langs de hoge kant blijven omdat daar de golven minder zijn. Het is jammer dat de dieptemeter nog niet werkt. Ik zie nu aan de andere boten dat we verder onder de wal kunnen varen dan ik dacht.

In de haven en later op het kanaal is het, door de luwte, opvallend rustig. De sluizen en bruggen draaien snel en we bellen naar huis om ons bij de haven weer op te laten halen. Met het afmeren in de box merken we dat het toch wel waait. We zijn blij met ons scheepje en kijken uit naar een volgende tocht. We vinden het leuk, bij WVA, in een gezellige haven te liggen en gaan met de kinderen voorzichtig beginnen op het Amstelmeer.

Tot ziens, Astrid en Arjan van den Corput.
J22, Triple J.

EERSTEJAARS VERTELLEN.....

Na een geweldige dag zeilen in Friesland, stond de volgende ochtend de vraag op mail: willen jullie een stukje schrijven over jullie eerste ervaringen binnen onze vereniging, voor in het clubblad? Bij deze.....

Aangezien we allebei wel lol hadden in het meezeilen, dachten we na een aantal keer op stap met vrienden, nu is het tijd om zelf aan de slag te gaan. Vorig jaar een weekend een Polyvalk

gehuurd in Langweer en daar gingen we. Na slechts één dag goede instructie met mooi weer, was de tweede dag met regen en vlagerige wind toch wel afzien..... daarom bij thuiskomst gelijk achter internet gekropen op zoek naar een zeilschool in de buurt. En zo begon het bij Watersport Vereniging Amstelmeer.

In maart moesten we starten met theorielessen, want aan boord stappen zonder enige kennis van de zeilterminologie kan in de ogen van deze vereniging niet. Onze docent wist het goed en duidelijk te vertellen, in twee lessen leerden we de belangrijkste knopen, en in een vlot tempo werden we klaar gestoomd voor het examen. Het examen viel toch nog wel tegen, maar gelukkig geslaagd! En zo hadden we het toegangsbewijs voor 10 praktijklessen door Cees van Silfhout, de aan ons toegewezen zeilinstructeur.....

En wat is er mooier aan het eind van een drukke werkweek, om 's avonds de boot op te tuigen en 2 uur op het Amstelmeer te genieten! De eerste twee avonden troffen we een stevige wind, dus nam Cees de grootschoot maar in handen... en zo leerden we de eerste technieken. De derde les ging het wat rustiger en leerden we gijpen, ook aanleggen kwam aan bod. Eerst maar eens veilig aan een kunststof boei, later ook in de haven. En ja als dat een beetje hard gaat.....kost je dat een cake... (of geldt dat alleen voor de jongere in de optimisten?). Nu 5 lessen erop zitten en al heel wat kennis en ervaring rijker. Nog 5 lessen te gaan, maar die volgen na het drukke bollenseizoen wat bij ons nu van start is gegaan.

De eerste 5 lessen hebben we afgesloten met een zondag zeilen vanuit Heeg. Zondag 24 juni al heel vroeg (voor een zondag) vertrokken we vanuit de Haukes naar Friesland. Daar aangekomen lagen er 5 nagelnieuwe Randmeren op ons te wachten en kon het feest beginnen. In de ochtend een lekker stevige wind met af en toe een buitje, zodat we eens konden testen of we inderdaad wat geleerd hadden tijdens de lessen. En dat ging goed! Tussendoor tijd voor koffie met appeltaart en de tocht ging verder naar Workum. 's Middags nog een wedstrijdje rondom het "konijneneiland", altijd leuk..... maar zeker als je wint!

Van tevoren waren we al gewaarschuwd dat bij mooi weer de waterpistolen mee moesten aan boord, maar ook al was het weer iets minder dan mooi, een watergevecht hoort erbij. En niet alleen met onschuldige waterpistolen, nee hoor hele emmers water gingen van de één naar de andere boot! Waar een regenpak of zeilpak al niet goed voor is.....

Nu kijken we weer uit naar het vervolg van de zeillessen in augustus en de zeiltochtjes samen in de toekomst. De eerste 6 maanden bij de watersportvereniging zijn ons in ieder geval goed bevallen!

Martijn & Annemarie Pijnacker

INTERVIEW:

Het is voor ons altijd weer leuk om iemand eruit te vissen. Dit keer hebben we Wierhoofd 2 opgezocht. Voormalig Gemeentehaven en sinds januari 2007 behorend bij de WVA.

Achternaam beginnend met een 'A'. Is geworden lid nummer 1001 Darwin d'Abo.

'Het was even schrikken. Hè, wat is dit nu? Voelde me overvallen. Wat moet ik nu vertellen?'

Toch waren we welkom op de 24e mei jl. in Tuindorp, woonwijk van Den Helder.

Bij entree horen we heerlijke muziek. Koffie, thee met Javaanse wafels. In geen tijd zijn we in gesprek. Darwin denkt dat we het voornamelijk over het watersport gebeuren zullen hebben. We leggen uit dat het vooral om de persoon Darwin gaat.

Wie is Darwin d'Abo?

Darwin is geboren op 20 juni 1953 te Manokwarie ter hoogte van de evenaar in voormalig Nederlands Nieuw Guinea.

In 1962 is het gezin d'Abo naar Holland gekomen. Darwin vertelt boeiend over zijn ouders. Het maakt indruk op ons. Tegen Darwin was gezegd dat het voor tijdelijk zou zijn. Darwin vroeg regelmatig wanneer ze terug zouden gaan. 'Uiteindelijk begreep ik dat ik hier zou blijven.' Allereerst kwamen we in Echteld aan de Waal op een boerderij te wonen met een prachtig dorpschooltje. Hierna werd het Yssendoorn, een zomerhuisje, midden in een weiland tussen de koeien en paarden. Dat was ik op Nieuw Guinea niet gewend. Als ik uit school kwam keek ik heel goed waar ze liepen om er met een boog omheen te gaan. Ze waren zó groot en nieuwsgierig. In 1963 kregen we die strenge winter. Het huisje waarin we woonden werd met hout gestookt. Ik moet het misschien koud hebben gehad, daar weet ik niets meer van. Mijn eerste beleving van sneeuw. Het leek wattig, maar wel koud. Met mijn broers en zusjes ging ik met sneeuw experimenteren. En ja, ik heb ook geschaatst. Mijn vader werd veerman in Tiel. Ook hier gewoond. Uiteindelijk kreeg mijn vader in 1965 een baan op de Rijkswerf. Sinds die tijd woon ik in Den Helder.

Na de lagere school (in totaal 10 verschillende) bezocht Darwin de Mulo, Willem de Zwijger.

Na de Mulo en drie jaar Mavo (de Wilhelmina Mavo) heb ik één jaar hier en daar wat gewerkt. Men wilde mij niet in vaste dienst nemen, omdat ik nog in dienst moest. Vanaf maart 1973, 18 maanden gediend bij de Geneeskundige Dienst. Door de landmacht opgeleid tot tandartsassistent en zo werd mijn belangstelling gewekt voor de medische wereld. Na dienstdienst had ik niet direct werkaansluiting. In maart, na mijn dienstperiode de opleiding gestart voor ziekenverzorgende. Doorgegaan voor verpleegkundige. Hierna opleiding anesthesie verpleegkundige voltooid en ik

werk nu full-time op de o.k. (= operatie kamer) van het Gemini Ziekenhuis te Den Helder. Darwin legt zijn zeer verantwoordelijke werk aan ons uit.

Darwin is sinds vorig voorjaar alleenstaand. Vader van drie volwassen kinderen resp. 29 – 27 – 24 jaar oud en opa van drie kleinkinderen. Zij zijn woonachtig in Den Helder en omstreken.

Onlangs is Darwin met een oud collega terug gegaan naar Indonesië. Terug naar mijn roots, mijn geboorteplaats. Vier weken lang de eilanden Bali en Flores bezocht waar weinig toerisme is. Omdat ik mijn fototoestel bij me had zagen zij ons daar wel voor aan.

Wat is jouw watersport verleden?

Een oudere zus had een motorboot waar we soms eens een dag of 4 á 5 mee weg gingen. Een goede kennis had een platbodem. Door met hem mee te gaan zeilen ben ik zelf actiever gaan varen. Op een gegeven moment heb ik me door mijn gevoel laten verleiden. Bij Van Zoonen (op de Haukes) lag al 4 jaar een klein zeiljachtje op de kant. De Leisure, 22 voet, bouwjaar 1974, heb ik 11 jaar geleden van de toen Duitse eigenaar gekocht. De kennis van de platbodem heeft mij het eerste jaar op weg geholpen. Het jaar daarop met vrouw en 2 kinderen via het Noord Hollands kanaal 2 weken lang op het Uitgeestermeer vertoefd. Ik was wel voorzichtig: "Zalig zijn die niets weten!"

Na 4 jaar wilde mijn ex vrouw niet meer enthousiast mee. Ze was toch wel wat angstig. Hoofdzakelijk ging ik vanaf die tijd met vrienden en collega's zeilen, het is eigenlijk een 'mannen' boot geworden. De laatste 3 jaar is het zeilen in het slop geraakt. De boot heeft te koop

gestaan. En dan tóch weer niet. (Darwin spreekt zijn gevoelens uit). Ik weet het: weg = weg. Het liggeld is niet veel. Hopelijk vind ik weer een partner die het wel leuk vind om mee te gaan. Ik ben er 6 weken geleden voor het laatst geweest. De Marlou is nu bedekt met mos.

Van de week wil ik er heen gaan om de boot schoon te maken. Onderhoud plegen. De vallen en schoten vernieuwen. Als ik wil kan ik varen. Weekend logeren, 's morgens lekker ontbijten, barbecuen. Ben tevreden op het Amstelmeer. Noodgedwongen ben ik lid geworden van de WVA. Voorheen was ik altijd gericht op de MWV. Ging daar met de kennis van de platbodem, die lid was van de MWV, regelmatig een kopje koffie drinken. Op een gegeven moment werd ik als klant geweigerd op de MWV, omdat ik géén lid was.

Dat was een rare gewaarwording. De MWV had via de gemeente commentaar gekregen van een naburige horecagelegenheid. Maar nú kan ik wel naar het clubhuis van de WVA!

Heb je nog andere hobby's?

De eerste jaren van mijn huwelijk zijn we niet echt op vakantie geweest. Dat waren vooral dagjes uit. Later met de kinderen gevierd. De laatste jaren met z'n tweeën naar Griekenland – Italië. Een keer met 2 broers van mij naar familie in Suriname geweest.

Ik houd van uitgaan. Live optredens vooral van moderne jazz en soul. Voorkeur gaat uit naar jazz. In de Rialto (voormalige bioscoop aan Julianaplein, Den Helder) worden regelmatig jazz optredens aangeboden/ georganiseerd. Het is leuk om te zien dat daar steeds meer bezoekers/liefhebbers op af komen. Darwin duikt een kast in en diept een krantenknipsel op. En in het draaien van mijn huishouden heb ik geen moeite mee.

Ben jij een zomer of een winter mens?

Toch een zomermens. Mensen treden meer naar buiten. Je ontmoet meer mensen.

Wat is jouw idee over het Wieringerrandmeer?

Houdt dat in dat men terug wilt naar een eiland?

Ik woon daar niet. Ben op de hoogte dat ze daar wat van plan zijn, maar ik weet het niet goed. Er komt meer levendigheid op het Amstelmeer. Misschien is het kortzichtig, maar als watersporter is het ideaal. Het zal mensen aantrekken, de diversiteit wordt verhoogd. Extra mogelijkheden tot recreëren. Kan mij voorstellen dat de conservatieve Wieringers er niet bij zijn gebaat. Ik denk niet dat jongere mensen er tegen zullen zijn. Geeft meer werkgelegenheid. Als er bungalows moeten komen. Laat het dan kleinschalig zijn en met de omgeving worden verweven. Het wordt per slot moedwillig veranderd.

Dan is het de beurt aan Darwin. Hij vraagt hoe wij bij de vereniging zijn betrokken en hoe we daar terecht zijn gekomen. Pratende voort komen we tot conclusie dat een ieder zijn eigen verhaal heeft....

Interview afgenomen door: Cees Dubbeld en Hannie Meskers

VAN HET NEDERLANDS WATERSPORTVERBOND

Over de betekenis van de watersport en de watersportvereniging in de gemeente

De watersport en de watersportvereniging in feiten en cijfers!

Bestuurders van watersportverenigingen hebben in hun contacten met hun gemeente vaak behoefte aan feiten en achtergronden, waarmee ze hun wensen, voorwaarden of eisen kracht kunnen bijzetten. Voor die bestuurders zetten we een aantal belangrijke feiten en cijfers over de watersport en de watersportverenigingen op een rijtje.

Nederland en watersport horen bij elkaar. Er is geen land ter wereld dat een dergelijke verscheidenheid aan watersportmogelijkheden heeft; plassen en meren, rivieren en kanalen, grote binnenwateren en de zee. Er is daarom een grote verscheidenheid in watersportmogelijkheden, voor kano's en roeiboten, voor surfplanken, voor zeilboten, voor sloepen, voor kajuitmotorboten en voor zeezeiljachten. Voor jong en

oud. Voor de fanatieke wedstrijdsporter of de puur genietende recreant. Voor mensen met een smalle of brede beurs.

Water, varen, boten en watersport bepalen ons landschap en het beeld van veel steden en dorpen. Watersport is schoon, veilig, gezellig, leuk en genieten op het water. Watersport is een belangrijk onderdeel van het toeristisch product van ons land. Niet alleen voor de honderdduizenden actieve watersporters, maar ook voor miljoenen dagjesmensen, voor wie het tochtje naar de haven zo'n leuk uitje is. Watersport is daarmee ook 'big business', zowel voor de rijkskas als voor de lokale middenstand en de horeca in het dorp.

* Watersport is genieten op het water.

Ons land telt 250.000 grotere pleziervaartuigen, zeil- en motorboten. En zo'n 200.000 kleine bootjes, kano's, surfplanken en dergelijke. Elk jaar maken ruim 1 miljoen mensen daarvan gebruik. Zij hebben de beschikking over zo'n 6.000 kilometer bevaarbare wateren, 1200 jachthavens en honderden openbare aanlegplaatsen

* Watersport levert een grote bijdrage aan de landelijke en lokale economie.

De watersport in Nederland heeft een economische besteding van circa € 4,0 miljard per jaar en biedt aan 92.000 personen werkgelegenheid (58.000 fte), peildatum 2002! Voor de lokale economie kan watersport een belangrijke peiler zijn; per bezoekende boot wordt zo'n € 55,- per dag besteed bij de middenstand, de horeca of de watersportwinkel. De bestedingen van toeristen, dagjesmensen en eigen inwoners, die een fiets- of wandeltochtje naar de haven komen daar nog eens bovenop. De verwachting is dat de toeristische en recreatieve bestedingen in de toekomst alleen maar zullen stijgen. Watersport zorgt dus voor 'leven in de brouwerij', op en langs de haven. En wonen aan het water is populair en leidt tot een waardestijging van 15% van het huis.

* Watersport is leuk, natuurvriendelijk, schoon en veilig

De sfeer op het water is uniek; watersporters groeten elkaar en watersport brengt mensen bij elkaar. Watersport is wind en water door je haren, is genieten van natuur, landschap, vogels, ruimte en stilte. Watersport doet er alles aan om het milieu en de natuur te sparen. En met zoveel mensen op het water is het aantal ongevallen nog steeds gelukkig uiterst klein.

Watersportverenigingen hebben aan de wieg gestaan van de ontwikkeling van de watersport. De oudste verenigingen zijn meer dan 150 jaar oud. Tegenwoordig telt ons land zo'n 500 verenigingen, die zijn aangesloten bij het Watersportverbond. Samen goed voor zo'n 115.000 actieve watersporters. Verenigingen in alle soorten en maten. Verspreid over het hele land. Grote verenigingen met een eigen haven, wedstrijden, cursussen voor de jeugd en allerlei activiteiten voor zeilers en motorbootvaarders. Of een klein clubje van enthousiaste fanatieke (kite-)surfers. Maar altijd mensen met liefde voor water, varen, boten en watersport.

Watersportverenigingen ontleen hun bestaan aan ruimte, grond en water, om hun activiteiten te kunnen ontplooiën. Zij streven naar een betaalbare, schone, veilige en mooie plek op en aan het water, voor ligplaatsen, een clubgebouw, parkeren etc. Een goede plek als basis voor het ontwikkelen van hun watersportactiviteiten. Bij het ontwikkelen en beheren hiervan is de overheid, het rijk, de provincie, gemeenten, water- en recreatieschappen, vaak partij. Voorwaarden scheppend, stimulerend, toezichthoudend of als eigenaar van water of grond.

* Watersportverenigingen zorgen voor een betaalbare watersport

Watersportverenigingen draaien voor een groot deel op de inzet van vrijwilligers. Bestuurs- en commissieleden, maar ook de leden zelf zetten zich belangeloos voor de vereniging in. Verenigingshavens zijn daardoor goedkoper dan vergelijkbare commercieel geëxploiteerde havens, zonder afbreuk te doen aan het kwaliteitsniveau. Watersportverenigingen houden de watersport dus toegankelijk voor de minder draagkrachtige.

* Watersportverenigingen zorgen voor diversiteit in watersportmogelijkheden

Het is voor de ontwikkeling van de watersport in een bepaald gebied van groot belang dat er diversiteit is in het aanbod, waardoor de watersporter keuze heeft uit meer vaardoelen. Naast grote havens met een hoog voorzieningenniveau moeten er kleine, bescheiden en intieme haventjes en aanlegmogelijkheden zijn. Verenigingshavens zorgen daarvoor.

* Watersportverenigingen zorgen voor de opleiding van de jeugd.

Watersport is voor de jeugd 'cool en gaaf'. Veel watersportverenigingen bieden jeugd en jongeren de mogelijkheid om kennis te maken met de watersport. Watersportverenigingen werken daarvoor samen

met scholen en wijken. Een gezonde en goede zaak, jongeren leren omgaan met elkaar (normen en waarden) en met hun omgeving (natuur, milieu, de elementen). Zeilen en surfen kan hard werken en dus zweten zijn. Watersportverenigingen houden de jeugd van de straat!

* Watersportverenigingen zorgen voor sport en spanning voor wedstrijdssporters.

Wedstrijdzeilers en –surfers zoeken op het water de sportieve strijd met elkaar en met de wind. Voor de één gaat het om een gezellig clubwedstrijdje, de ander gaat voor Olympisch goud. Maar voor iedereen levert het spanning, inspanning en ontspanning op. En het biedt steeds vaker voor de toeschouwer op de kant of het strand een fraai schouwspel!

* Watersportverenigingen zorgen voor sociale contacten en - cohesie.

Een watersportvereniging biedt meer dan ligplaatsen. Het draait om allerhande clubactiviteiten, in zomer en winter. Watersportverenigingen draaien grotendeels op de inzet van vrijwilligers. Dat levert sociale contacten, een zinvolle vrijetijdsbesteding, waardering en ontplooiing op. Voor velen is de watersportvereniging zelfs hun lust en hun leven.

* Watersportverenigingen zorgen voor een actieve en gezonde oude dag.

Watersportverenigingen bieden senioren de mogelijkheid om actief en gezond te zijn en te blijven. Wie slecht ter been is, kan met een motorboot blijven genieten op het water. En binnen de watersportvereniging zijn jongere leden altijd bereid om oudere leden een helpend handje te bieden bij het klussen aan de boot en manoeuvreren met de boot.

* Watersportverenigingen zorgen voor goede watersporters.

Watersportverenigingen verzorgen voor hun leden lessen en cursussen. 's Winters de theorie en 's zomers de praktijk. En van informele contacten met medewatersporters, op de steiger, aan de bar of via het clubblad, kan je veel wijzer worden. Watersportverenigingen zorgen dus voor betere watersporters.

Daarom: Watersportverenigingen zijn goed in staat zichzelf in financiële zin te bedruipen, mits er sprake is en blijft van betaalbare tarieven en belastingen. Ze doen geen structureel beroep op subsidies van lokale overheden. Soms wel incidenteel of projectmatig, want ook watersportverenigingen kunnen meehelpen om bepaalde gemeentelijke doelen (jeugd, sport en bewegen, natuur- en milieugedrag, havenontwikkeling) te realiseren. Een beetje beleidsmatige aandacht en politieke goede wil is vaak al voldoende om de watersportvereniging op de goede koers te houden en daarmee de watersport in de gemeente.

- Bronnen:
- * Wat drijft de waterrecreant?, Toerisme-Recreatie Nederland,2002
 - * Cijfermateriaal boven water, Stichting Recreatie 2002
 - * De betekenis van water voor recreatie en toerisme in Nederland, Dir-Gen Rijkswaterstaat, 2002
 - * Beleidsvisie Recreatie Toervaart Nederland 2000, Stichting Recreatietoervaart Nederland.
 - * Tijd voor Sport, Ministerie VWS, 2005.

CLUBACTIVITEITENKALENDER 2007

13 oktober	werkdag vanaf 9.00 uur
23 oktober	najaarsvergadering
27 oktober	mosselenavond ????

WESTRIJDPLANNING 2007

Wedstrijden WVA

Amstelmeer Trophy	18 & 19 augustus
Palingrace	23 september

Wedstrijden andere verenigingen in de regio

Sluitingswedstrijden (MWV)	8 en 9 september
MWV – WVA Centaurwedstrijden (MWV)	1 en 2 september

Andere evenementen

24-uurs IJsselmeer	24 & 25 augustus
--------------------	------------------